

PRVI KORAKI

25. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2019

Naja Fridl, 9. a

Smo v mesecu februarju, ko praznujemo slovenski kulturni praznik, v spomin na največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je s svojimi pesmimi pustil svojemu narodu najdragocenejšo dediščino.

Tudi na naši šoli imamo veliko učencev poetov, kar dokazujemo že vrsto let z izdajo pesniške zbirke Prvi koraki. Letos je to že njena 25. izdaja. V njej so zbrane pesmi naših mladih pesnic in pesnikov, krasijo pa jo bogata likovna dela naših ustvarjalnih učencev.

Drage mlade pesnice in pesniki, že vrsto let nam dokazujete, tako kot številne generacije pred vami, da ste na literarnem in likovnem področju zelo ustvarjalni. Ko sem občudovala vaša likovna dela in prebirala pesmi s tolikšno raznolikostjo in tematsko zasnovanostjo, sem ob njih spoznala in uvidela vašo iskrenost, razigranost in neskončnost otroške in najstniške domišljije, pristnost čustvovanja, razmišljanja in doživljanja sveta skozi otroški mladosten pogled, ki je nam odraslim nedosegljiv, a se globoko dotakne našega srca. Pesem je poezija, je misel, je beseda, je umetnost in kultura. Vse to je združeno in lepo videno v pesniški zbirki Prvi koraki. Tako ste se tudi vi s svojim pesniškim in likovnim ustvar-

janjem dotaknili umetnosti in kulture. Vaša mlada ustvarjalnost dokazuje, da smo šola, ki s svojimi dejavnostmi na kulturnem področju dajemo pomen vrednotam in odnosu do kulture.

Želim vam, da vam ne zmanjka pesniškega navdiha, ki bo prebudil vaše srce in dušo ter poiskal lepoto bogastva besede, ki bo prerasla v pravo pesem, ne ozirajoč se na čustva, čas ali kraj, tako kot je zapisal Tone Pavček:

*»Prava pesem se piše zjutraj,
prava pesem se piše čez dan
in se piše, kadar se piše seveda,
na večer in se piše ponoči,
prava pesem se piše noč in dan,
prava pesem se piše, kadar ni moči
srcu biti nič drugega kakor beseda
in vsebeseda.«*

Zahvaljujem se vsem učiteljem mentorjem, ki ste učenke in učence spodbujali in usmerjali k literarnemu ter likovnemu ustvarjanju in tako omogočili že 25. izid Prvih korakov.

Iskrene čestitke vsem ob izidu 25. pesniške zbirke Prvi koraki!

Helena Ocvirk, ravnateljica

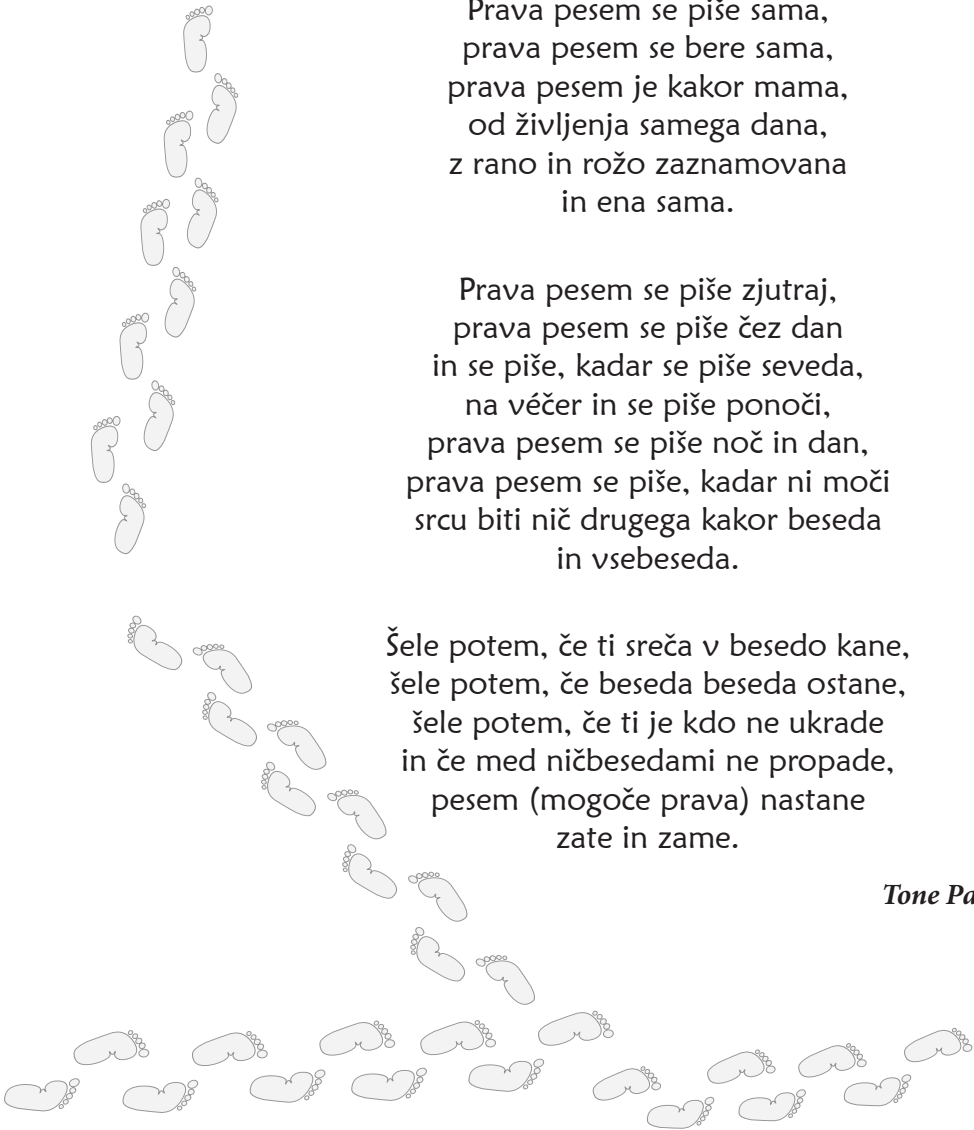
PESEM

Prava pesem se piše sama,
prava pesem se bere sama,
prava pesem je kakor mama,
od življenja samega dana,
z rano in rožo zaznamovana
in ena sama.

Prava pesem se piše zjutraj,
prava pesem se piše čez dan
in se piše, kadar se piše seveda,
na večer in se piše ponoči,
prava pesem se piše noč in dan,
prava pesem se piše, kadar ni moči
srcu biti nič drugega kakor beseda
in vsebeseda.

Šele potem, če ti sreča v besedo kane,
šele potem, če beseda beseda ostane,
šele potem, če ti je kdo ne ukrade
in če med ničbesedami ne propade,
pesem (mogoče prava) nastane
zate in zame.

Tone Pavček

Gaja Urek, 4. a

KAZALO

PRVI KORAKI	8
PRVOŠOLKA	9
PESEM	9
NEBO	10
NA DRUGEM KONCU SVETA	10
JAZ, ŠOLAR	11
POLETJE	11
PESNIK	11
MOJE RIME	12
SNEŽINKA	12
DOLGA KITICA	13
SNEŽINKE	13
MIR	14
V ŠOLI	14
DOMIŠLJIJA	15
KDO JE UMETNIK?	16
HITER FANT	16
PESNIŠTVO	17
KO JE ZIMA	17
JAZ, SMUČARKA	17
BOŽIČ	18
ŽIVALI	18
ZVEZDA	18
TRIGLAV	19
BOŽIČEK	21
SNEŽNA MAGIJA	21
KOŠARKAR JANEZ	22
SNEŽENI MOŽ	22
SLOVENŠČINA	23
OB BOŽIČU	24
NOVO LETO	24
AVTO	24
PEPI, ČUDEŽNI POB	25
PTUJ	26
ZIMA	26
MAVRICA	28
SNEŽINKA	28

Matjaž Habjanič, 4. a

Lea Julijane Ljubec, 7. b

ŽIVLJENJE SO SANJE	29
DRUŽINA	30
SADJE IN SLADKARIJE	30
TRIGLAV – NAŠ PONOS	31
BOŽIČNI ČAS	33
KAPLJICA VODE	33
KORNET	34
SLADOLED	34
TO, KAR SI!	34
PSIČKA	36
ŠOLA V NARAVI	36
NOVO LETO	37
DRUŽINA	37
MAŠKARE	39
VELIKA ZIMA	39
ŠOLA	40
KEPICA	40

ZIMA	42
VOLČJA ABECEDA	42
BABICA	43
PESEM BREZ RIM	43
SANJE	44
UČENJE	44
URA TIK-TAKA	45
ZOBOZDRAVNIK	47
VREME	47
ŠOLA	47
MALA MIŠKA	48
LIPA	48
STARA LIPA	49
LIPA	50
PISMO	50
SEMAFOR	51
URA IN SNEŽAK	51
POŠTAR	52
PRIJATELJSTVO	52
KLAVIR	54
GRAD	55
PRVA LJUBEZEN	55
TELEFON	56
RIME	57
PESMICA	57
MOJA MAČKA	59
LISICA	59
KURENT	60
HRUŠKA IN BUŠKA	60
SLAŠČIČARNA	61
GREMO V NOVO LETO	61
URŠKINA LJUBEZEN	62
PUST	64
DOPUST	64
MOJA ŠOLA	65
SLOVENIJA	66
POMLAD	67
PRAVI PRIJATELJ	68
ZGODBA 9. B	70

Tia Šarac, 6. b

PRVI KORAKI

PERO V ROKE VZAMEM IN
RES SI ŽELIM NAPISATI PESEM.
V KNJIGAH SI OGLEDUJEM, KAKŠNE PESMI SO,
IN UGOTAVLJAM, DA NAM VELIKO POVEDO.

KO SE MUČIM Z NASLOVOM,
O KATEREM RAZMIŠLJAM ŽE VES ČAS,
RADOVEDNO PO SVOJI SOBI POGLEDAM,
A NASLOVA ŠE VEDNO NIMAM.
KO PA ZAPREM OČI, GLOBOKO RAZMISLIM
IN PRED MANO SE PRAVI NASLOV ZABLEŠČI.

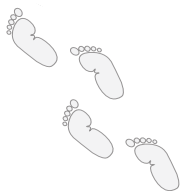
Ela Milošič, 7. b

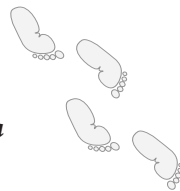
Tara Gracija Kolednik, 2. b

PRVOŠOLKA

Jaz sem Špela,
v šolo hodim vsa vesela.
Črke in številke se učimo,
da prvi razred osvojimo.

Špela Vtič, 1. a

PESEM

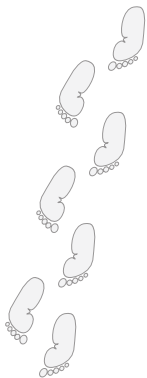
Pesem moram napisati,
zbran za to moram biti.
Čisto vse se ne rima,
zato težko kaj štima.

Pesem težko je napisati,
zato trudim se zdaj,
čakam in čakam,
da pesem bi našel.
Šel sem v trgovino pesem iskat,
ni je bilo, zato šel v srce sem po ideje za njo.

Tam našel sem ideje za njo
in posledično tudi pesmico!

Mark Tavčar, 6. b

NEBO

Ko eni v nebo se zazrejo,
vidijo samo modrino
in belino oblakov.
A nekateri na nebu vidijo
široko pot v neznano,
ptice kot neustrašna bitja
in oblake kot ljudi,
saj je vsak poseben na svoj način
in mu enakega ni.

Ela Gašparič, 6. b

NA DRUGEM KONCU SVETA

Poglej na drugi konec sveta,
na nebraško Antarktiko,
kjer velik medved čofota.
Baše se z ribami,
ki so prav debele
in maha nam v hladne dežele.
Kaj pa Eskimi v hladnih iglujih
ter mali otroci na sankah s kanuji.
Kaj pa v Afriki v vročih deželah,
kjer krokodili se sončijo v velikih močvirjih
in mali otroci skačejo po plažah in
velikanski sloni plešejo pod vodo.
Medtem pa jaz v moji sobi in svoji pokrajini.
Rada jo imam, nočem oditi vstran.

Zoja Zemljarič, 5. a

JAZ, ŠOLAR

Ko zjutraj se zbudim,
hitro v šolo odhitim.
Šole res se veselim,
saj se tam veliko naučim
in se s prijatelji smejim.

Liam Kosi Žbogar, 1. a

POLETJE

Poletje prihaja,
zima odhaja.
Oblečem kopalke in ližem lizike.
Rišem in pišem,
morje obiščem.

Naja Pšajd, 2. c

PESNIK

Kam odšel je pesnik zdaj,
ga zaradi pesmi ni nazaj.
Pesnik pridi k nam nazaj,
da rime bo še kaj.

Daj nam pesem to domačo,
da bo vse dni tako prekrasno.
Zdaj prikaže se nam pesnik
in napiše nove pesmi.

Tara Kloar, 6. b

MOJE RIME

RAK MAK,
MEDEK DEDEK,
SLON MAKARON,
OSLIČEK PTIČEK,
KOZEL MOZEL!

PA DA MOJA UČITELJICA VESELA BO,
ŠE ENA RIMA SAMO ČISTO ZA NJO:
NATALIJA ROZALIJA!

Gašper Korošec, 1. b

SNEŽINKA

Snežinka je bela, vesela,
pesmico svojo zapela
in hitro z neba pridrvela,
da hiše bi v belo odela.

Otroci so veselo hiteli,
sani svoje urno so vzeli,
snežaka so s šalom ovili,
nato pa v iglu se skrili.

Sonce na nebu posije,
otroke v odejo zavije,
snežinke na nebu poskrije
in zimske radosti obsije.

Ema Balta, 2. a

DOLGA KITICA

Kitica je kot ena kratka nitkica.
Nitkico predeš in predeš
in naenkrat nastane dolga kitica.
V njej nastopajo ljudje živali in čudeži.

Čez nekaj časa
pa se ta nitkica utrga.
V sobo stopi pesnik
in začne pisati zopet novo kitico.

Ela Holc, 6. b

SNEŽINKE

Snežinke bele in srebrne
padajo z neba kot zvezdice.

Vse drugačne,
vse popolne,
v soju sonca se blešče.

Boter Mraz jim pomaga,
da obliko spremene
z navadnih kapljic v bele drobne snežinkice.

Ela Gašparič, 6. b

MIR

Vsi želeli bi si močno,
da na svetu mir bi vladal.
Vojne naj se razbežijo,
Nikoli več se ne ponovijo.
Žalost, jok, strah, trepet ...
Nihče si tega ne zasluži,
nihče ni vreden teh grozot,
na svetu je preveč lepot!
Preveč lepot za takšen konec,
konec osupljiv,
konec nepopravljiv,
konec tragičen za vse.
Brezsmiselni so spori,
ko vodijo tako daleč,
predaleč za nedolžne ljudi,
nikjer naj se več to ne godi!
Naj zavlada mir na svetu,
za srečno življenje na našem planetu.

Vita Koren, 9. a

V ŠOLI

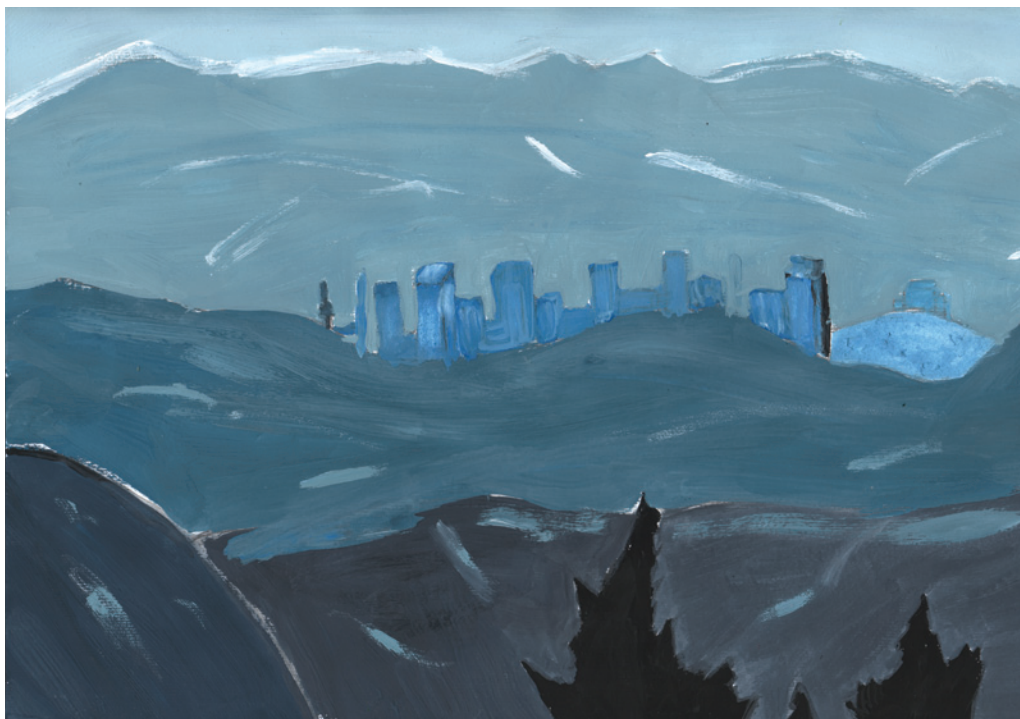
Ta šola, ki tu stoji,
veliko me nauči.
Ko pa zvonec zazvoni,
se mi vse smeji.

Katarina Lah, 1. a

DOMIŠLJIJA

Tako žalosten je ta planet
in dolgočasen ta naš svet.
A to lahko spremenimo
in se še mi veselimo z domišljijo,
kjer pravljичni junaki oživijo.
Iz dežele ni-je pravljичni junaki že letijo,
vile, škrti, morske deklice in zmaj,
naš svet bodo spremenili v raj.

Nika Vidovič, 5. a

Evelina Palushaj, 9. b

KDO JE UMETNIK?

Kdo je umetnik?

Umetnik je človek, vendar kaj počne?

Kaj je umetnost, kdo to ve?

Ali je umetnost rima?

Ali je rima umetnost, vendar kaj je rima?

Je rima tudi, če rečem žogica nogica?

Če je rima umetnost, ali je pesem prav tako?

Če sta rima in pesem umetnost,

potem umetnik piše pesmi

in je umetnik tudi pesnik.

Vendar kakšne pesmi piše?

Lahko so rime ali jih ni.

Poezija je vendar umetnost

in seveda tudi spretnost.

Kdor jo ima, je pesnik za dva.

Tia Šarac, 6. b

HITER FANT

Hiter fant po cesti gre,

Zdaj že šviga čez gore.

Ko pa pride na gore,

pade zopet na polje.

Zara Holc, 2. c

PESNIŠTVO

Lepa pesem bo nastala,
če pesnica svojo noto bo dodala.
Pero, črnilo ter pisalni stroj je vse,
kar potrebuje za pesniški kroj.

Ne sme pozabiti še na nepopisan list,
na katerem nastala bo kmalu velika korist,
za otroke, mladino in odrasle,
nove besedne zveze bodo zrastle.

Neja Gajzer, 6. b

KO JE ZIMA

Ko zunaj je sneg,
je zmeraj veselo.
Se sankamo, drsamo
in s snegom igramo.
Se grejemo, objemamo
in radi se imamo.

Leila Bećirović, 2. b

JAZ, SMUČARKA

Joj, kako hitro po snegu drvim,
upam, da novih palic ne izgubim.
Kako mi veter piha v oči,
jaz kot blisk bom hitro
švignila mimo ljudi.

Mia Varnica Predikaka, 1. a

BOŽIČ

Pred vrati božič že tiči,
veselimo se ga vsi.
Božiček skozi dimnik prihiti,
pod jelko nam darila pusti.

Na božični večer pri mizi zbrani smo,
kjer veseli skupaj povečerjamo.
Vesel božič si zaželim:
"Zdaj pa skupaj darila odprimo."

Stina Lah, 8. a

ŽIVALI

Živali radi imamo,
saj brez njih se počutimo samo.
Radi za njih skrbimo,
vodo in hrano jim delimo.
Še posebej pa pozimi,
saj mraz je z njimi.

Matija Masten, 4. a

ZVEZDA

Zvezda, ki na nebu žari,
svetlika se,
čudovita je
in res čarobna.

Karla Dovšak, 1. a

TRIGLAV

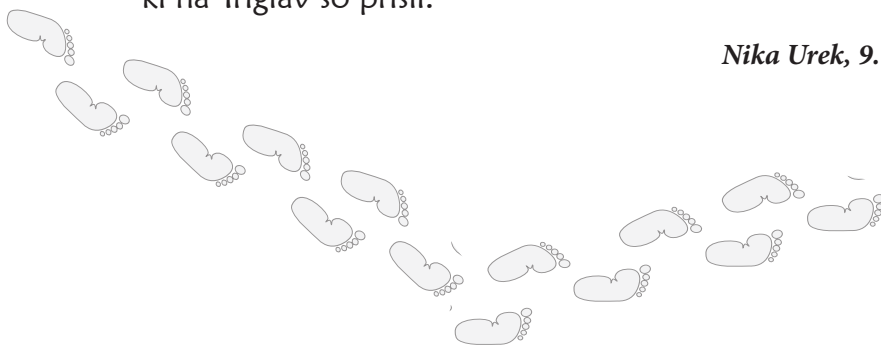
Mladi možje so sklenili,
da nekaj novega bodo storili.
Na vrh gore želijo stopiti,
sami njen vrh osvojiti.

Hitro so svoje stvari vzeli,
nahrbtnik s seboj so imeli.
Velik cilj so si zadali,
hitro na pot so se podali.

Drug za drugim lepo počasi
s potjo začeli so na jasi.
Pot bila je težka res,
skoraj omagali bi vmes.

Končno na vrh so prispeli,
prelep razgled od tam so imeli.
Oni prvi so bili,
ki na Triglav so prišli.

Nika Urek, 9. a

Julijan Balant, 4. b

Rene Krepek, 2. b

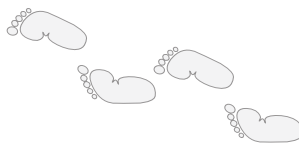
Leila Bećirović, 2. b

BOŽIČEK

Božiček k nam prihaja
iz neznanega kraja.
Jelenčki na saneh ga vlečejo,
otrokom darila peljejo.
Smo mu pismo napisali
in cel mesec ga čakali.
Zdaj prišel je ta dan,
da mu pod smreko mleko in piškote dam.
Vsi ga pričakujemo,
saj na darila čakamo.

Maja Kovačič, 2. b

SNEŽNA MAGIJA

Ko snežinke padati začnejo,
je kot čisto prava magija.
Tej magiji ni konca, ne kraja,
pada le v neskončnost.

Ko zjutraj nasmejane obraze otrok vidiš,
je kot čarovnija.
Čarovnija traja,
dokler bele, male snežinke se ne stopijo.

Ela Gašparič, 6. b

KOŠARKARJANEZ

Nekoč sem videl luno in zvezde,
luna je svetila in s tem nebo krasila.
Zvezde so se v krasnih nočeh bleščale,
nato pa mojim očem nič več svetlobe dale.

Zdaj imam ob sebi samo Boba,
mojega zvestega psa, ki je priden kot čebelica.
Spremlja vsak moj korak,
zato mu pravim: moj korenjak.

Življenje vseeno tako slabo ni,
saj košarka se mi vsak dan godi.
Špilam basket dan in noč,
Bob pa navija zame na vso moč.

Zara Šoštarič in Zarja Malovič, 9. a

SNEŽENI MOŽ

Tam stoji mož iz snega.
Ima usta, nos in se smehlja.
Kepaste roke
držijo metlice.
Ko sonček posije,
sneženi mož se skrije.

Glorija Panikvar, 2. c

SLOVENŠČINA

Slovenščina se deli
na dve stvari:
na književnost in še pike tri ...
Vsakemu bolj slovnica leži,
saj s književnostjo same so skrbi.

Zakaj sprašujete me vi?
zato ker je pri književnosti treba samo pisati,
prepogosto tudi brati.
Po drugi strani pa je zanimiva,
saj se veliko naučimo,
še posebej ko Prešerna spoznamo
in se z njegovimi verzi poigramo.

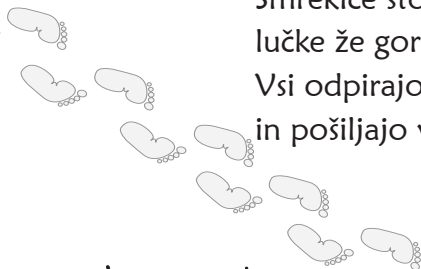
Zakaj pa slovnica ti leži, me spet sprašujete vi?
Zato ker pri slovnici so same koristne stvari.
Najboljše je takrat,
ko pridevnike stopnjujemo
in se pri tem veselo smejemo:
bolj lepi, manj hladen in črnejši,
od smeha vsak od nas je rdečejši.

Ko pa končno vse osvojimo,
se prav vsi veselimo.

Tim Vinkler, 7. a

OB BOŽIČU

Ko Božiček pride,
mesto okrašeno je.
Smrekice stojijo,
lučke že gorijo.
Vsi odpirajo darila
in pošiljajo voščila.

Marko Bor Mogu, 2. c

NOVO LETO

Odprimo šampanjec,
zapijmo ter zaplešimo,
karkoli si zaželimo.
Ampak ne spuščati raket,
da bo za živali lepši svet.

Tina Majnik, 2. a

AVTO

Avto je hitra stvar,
brni po cesti kot vihar.
Enkrat se bo zaletel,
ciciban bo odletel.

Pazi avto ti ti ti,
da te policaj ne ulovi.

Gal Kiar Žmavc, 4. b

PEPI, ČUDEŽNI POB

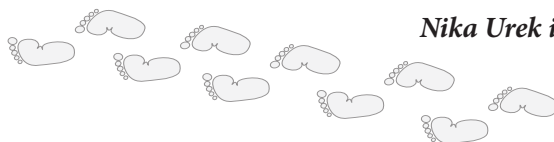
Pepi majhen fantek je,
na vozičku vozi se.
Jutri rojstni dan praznuje,
iz srca darila pričakuje.

Sonce posijalo je,
njegov obraz zdaj vidi se.
Ves zmeden se prebudi,
saj dan se mu poseben zdi.

Pogledal je na koledar
in ugotovil ves zaspan
»Danes je moj rojstni dan!«
vzkliknil je ves razigran.

V kuhinjo pripelje se,
vsa družina srečna je.
Za rojstni dan dobil je psa,
veselo v naročje vzame ga!

Popoldne priredijo pravo veselico,
babica prinese njeno slavno potico.
Zelo se fajn imajo,
ker žurati res znajo!

Nika Urek in Nina Janžekovič, 9. a

PTUJ

Najlepše mesto je Ptuj,
v njem pred kratkim,
novo županjo dobili smo,
zdaj vsi veseli smo.

Novo tržnico zdaj gradijo,
skoraj vsi se tega veselijo,
tam razni sejmi so,
kjer veliko ročnih stvari prodajo.

Tu je znana tudi reka Drava,
kjer veliko rib plava,
tam je znan tudi most,
ki ključavnicam je kos.

Neža Gašparič in Klara Gabrovec, 5. b

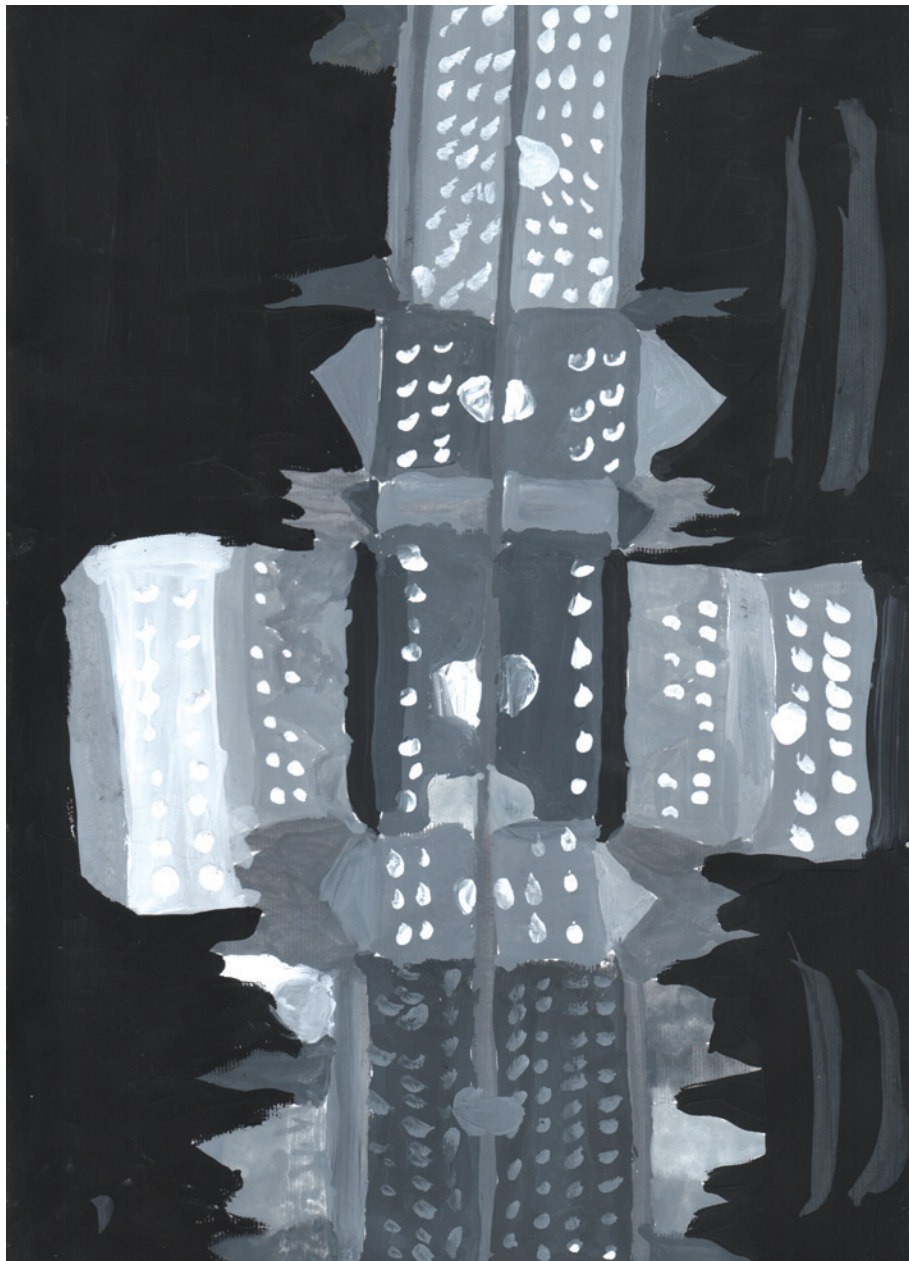

ZIMA

Zima je bela, bel je snežak,
oba sta vesela, ker sta bela.

Otroci se veselijo,
ker se snega ne bojijo.

Lia Sledič, 2. b

Ela Vidovič, 5. b

MAVRICA

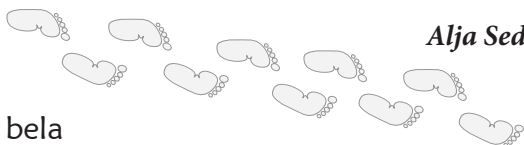
Fant doma skozi okno gleda,
mavrico zagleda.

Ptiček prileti,
mavrica pa že blede.

Fant pa okno zapre
in mavrica spet pojavi se.

Ptiček na oknu sedi
in v hišo se reži.

SNEŽINKA

Alja Sedič, 5. b

Snežinka je bela
in zato vesela.
Bela snežinka pada z neba.
Snežinka je prava simfonija bila,
tra, la, la, la.
Snežinka je že tu,
padla je hitro z neba.
Snežinka se bo stopila
in se v dež spremenila.
Hitro, hitro pohitimo,
da snežinko ulovimo,
tra, la, la, tra, la, la,
snežinka je pobegnila.

Hana Rojs, 2. a

ŽIVLJENJE SO SANJE

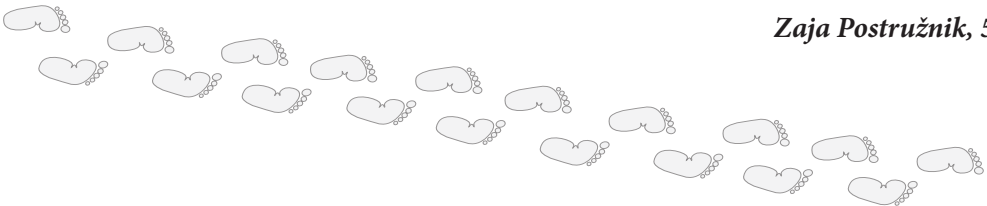
Tukaj sem, ker vem,
da imam sanje!
Vem, da jih lahko uresničim,
ker sanje lahko poletijo v nebo.
Tukaj sem, ker to je lahko,
tukaj sem, ker hočem tako.

Obstaja občutek, da letim,
kot toplo sonce zažarim.
Sanje so v zraku
in ključ odpira nebo.

Želim si živeti svoje sanje,
sanje so to, da verjameš vanje
in poletiš na krilih zvezd,
ujameš jih v pest.

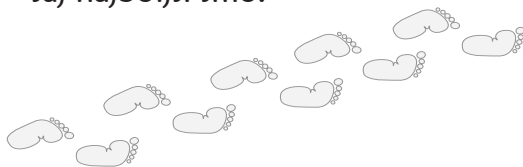
Želim si živeti svoje sanje,
sanje so to, da verjameš vanje,
zdaj uresničijo se naj
in pridejo nazaj.

Zaja Postružnik, 5. b

DRUŽINA

Družina je prima,
moja sestra je Ina,
sladka kot malina.
Nika pa je pika,
rada me spotika.
Andrej s pesmijo
zbudi me čim prej.
Nataša je kaša,
saj je ljubezen naša.
Družina Vidovič
ostra je kot bič.
Petard ne pokamo,
saj najboljši smo.

Zara Vidovič, 2. a

SADJE IN SLADKARIJE

Lizika je sladka,
v ustih pa gladka.
Sadje zdravo je,
sladkarije pa ne.
Jejmo sadje in zelenjavo,
da bomo imeli zdravje pravo.
Da se bomo srečno imeli
in bili vsi zelo veseli.

Dorina Bali, 1. b

TRIGLAV – NAŠ PONOS

Triglav visoko v Julijcih tiči,
njegove vrhove bel sneg krasi.

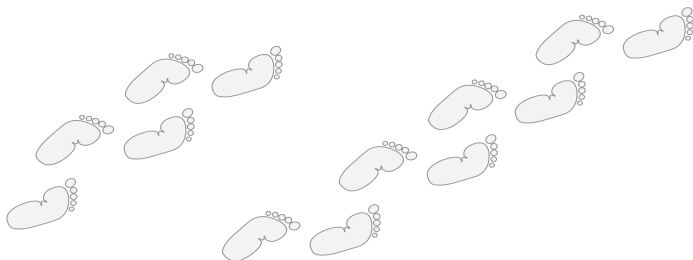
Na vrhu Triglava Aljažev stolp stoji,
z veseljem bi šli do njega tudi mi.
A to zelo lahka naloga ni,
saj bi staršem povzročili skrbi.

S krasnim vrhom pred tujci se pohvalimo,
saj na Jakoba, njegov pogum, ponosni smo.
Vztrajni se večkrat na vrh odpravijo,
drugi pa piknik na Kredarici pripravijo.

Triglav simbol slovenski je,
na grbu ob zvezdah in morju pojavi se.
Grb pa našo zastavo krasi,
ki ob športnikih velikokrat valovi.

Prenovljen Aljažev stolp je obiskalo že mnogo ljudi,
saj radi bi ga videli, kako ponosno med oblaki ždi.

Stina Lah, 8. a in Ela Milošič, 7. b

Oddelek jutranjega varstva

BOŽIČNI ČAS

Božič je čas,
ko vsi vzklikamo na glas.
Jelko postavimo
in jo okrasimo.
Božiček prišel bo
in darila nam pustil bo.
Lučke gorijo
in hiše osvetlijo.
Zunaj sneži
in zabavamo se vsi.

Nina Hodnik, 4. b

KAPLJICA VODE

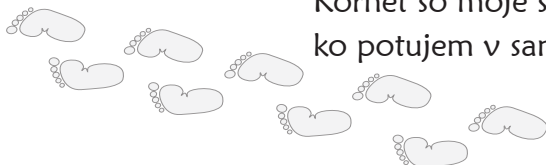
Voda je življenjskega pomena,
saj brez nje ne raste rož'ca nobena.
Z vodo moramo varčevati
in z njo pametno ravnati.

Vsak dan jo pijemo
in se z njo zvečer umijemo.
Zato za vselej si zapomnimo:
Ni sveta brez vodá.

Maša Salemovič, 5. a

KORNET

Kornet je zame mavrica,
zaslužim si ga,
ko sem mravljica.
Kornet so moje sanje,
ko potujem v sanje.

Eva Cvetko, 2. c

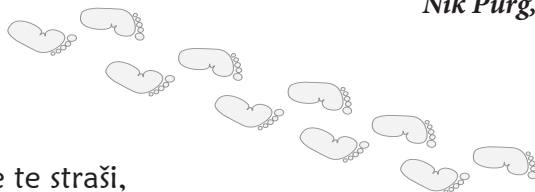
SLADOLED

Otroci so prišli po sladoled,
zanj odšteli so cekina dva.
Zakričali so a-a-a,
polizali smo celega.

Nik Purg, 2. c

TO, KAR SI!

Pazi!
Obrekovanje te straši,
ostani to, kar si.
Vse tiste pozabi,
ki grdo so za teboj govorili,
ti morda celo grozili.
Najdi si tiste prave,
ki ostali bi s teboj.
Pusti slabe misli ven iz glave.
Bodi to kar si.

Zoja Zemljarič, 5. a

Lina Horvat, 8. a

PSIČKA

Zagledala sem se v drobno
kosmato kepico,
v ta žameten, mehek kožušček.

Takoj vzljubila njene
sem prekrasne oči,
ki govorile so mi:

Ne glej bratcev, sestic mojih v leglu,
vzemi vendar mene,
jaz sem tvoja nova psička.

Daša Veldin, 6. b

ŠOLA V NARAVI

V šoli v naravi smo bili,
sobe smo pospravljali,
igrali, peli prav vsak dan
in učili vsakogar.

Popoldan na sprehod smo šli,
v naravi smo se orientirali,
nato naprej smo stopali,
da utrujeni smo bili vsi.

Pia Peršuh in Zala Merc, 3. b

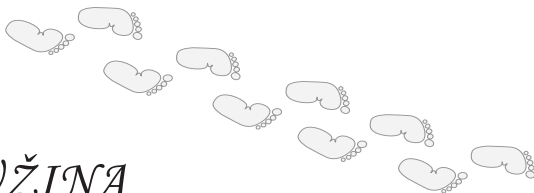
NOVO LETO

Ko novo leto je,
mi veselimo se.
V krogu z družino si čestitamo
in v novo leto se zapeljemo.

Rakete pokamo,
psa in mačko skrijemo.
Prijatelje povabimo,
da novo leto srečno bo.

Spijemo šampanjec,
zelo dolgo smo budni.
Zjutraj se mudi,
oči zamudi,
meni se spi,
mami se jezi.

Ammar Vertič, 4. b

DRUŽINA

MOJA DRUŽINA JE VELIKA,
SEDEM NAS V NJEJ ŽIVI:
JAZ, BRAT IN SESTRE TRI.
NAM NIKOLI DOLGČAS NI
IN RADI SE IMAMO VSI.

Tine Holc, 1. a

Luna Žgalin, 4. a

MAŠKARE

Kje so zdaj te maskare,
kje je zdaj ta pust?
Iščemo ga vsepovsod
snežnih belih ust.

Brž tecimo, brž pojdimo,
tja v deželo mask,
radi bi si mi izbrali
pet najlepših mask.

Tam bi peli,
rajali in plesali,
mi bi se zabavali
in z nami tudi vi.

Hana Kmetec in Ajda Rojs, 3. b

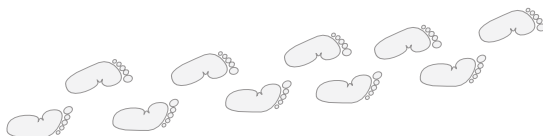
VELIKA ZIMA

Dedek Mraz prihaja v vas,
prazniki veseli
so hitro prileteli.
Kar si zaželimو,
upamo, da z novim letom to dobimo.
Ker počitnice so mimo,
mi nove si že želimo.

Zara Rižnar, 2. a

ŠOLA

V ŠOLO HODIM RAD,
KER TUKAJ SE UČIMO.
PRAVLJICE POSLUŠAMO,
ŠTEJEMO, RAČUNAMO
IN BRATI SI ŽELIMO.
KO ZVONEC ZAZVONI,
ODMOR POKLIČE NAS,
TAKRAT IGRAMO SE
IN SE VESELIMO.
V ŠOLI JE PRAV LEPO,
ZATO, KER PRIDNO DELAMO.

Tine Holc, 1. a

KEPICA

Kaj so te ljubke kepice,
ki so drobne kakor čepice?
Tako so mehke,
da bi jih stiskal cel dan
in tako so prijazne,
da jih ne bi rad dal
nikoli več v stran.
Kako se jim reče,
nihče ne ve,
a da bi enega imela,
dala bi vse.

Nika Vidovič, 5. a

Lea Skledar, 2. b

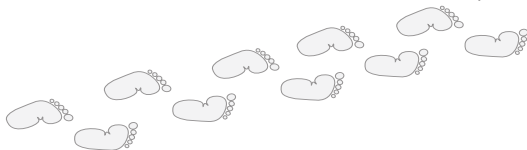
Neža Habjanič, 2. b

ZIMA

Zimski čas je prišel med nas,
veliko lepega nas čaka.
Sneg nas tu in tam pozdravi,
a ni prišel še tisti pravi!
Takrat snežake bomo naredili,
otroci jih bomo s korenčkom in gumbi okrasili.
Kepe bodo po zraku letele
in tudi koga v nos zadele.
V kleti že čakajo na nas sani,
da z njimi po zasneženem hribu se vsak spusti.
Grejejo nas bunde, kape, rokavice, šali,
v hišo nas že mama kliče in nam topel čaj pripravi.
Zato zakličimo na ves glas:
Zima je res super čas!

Iva Holc, 4. b

VOLČJA ABECEDA

VI, VE, VA, VU,
vsi učenci so prav tu!
Ko učitelj reče: »Kdo ve volčjo abecedo?«
Vsi rečejo: »Kdo bi vedel tole zmedo.«
Ko da prvi učenec roko gor,
reče, to je zelo velik odmor.
VI, VE, VA, VU,
to je volčja abeceda.

Matija Masten, 4. a

BABICA

Juhuhu,
počitnice pri babici so tu!
Zmeraj rada sem takrat,
ko grem k babici spat.
Pri babici lepo diši
in na mizi vse dobro se mi zdi.
Na vrsti specialiteta je,
to so palačinke babičine.
Ko že lepo cvrči,
babica palačinko v zraku zavrti
in vedno jo v ponev nazaj ulovi.
Pojedina potem sledi
in palačinke izginejo en, dva, tri.
Na koncu rečem hvala ji
in babica mi objem podari!

PESEM BREZ RIM

V tej pesmi bi morala biti kakšna rima.
Ampak, ker je ta pesem nima,
izgleda, kot da je izpuhtela v oblaku dima.
Ta pesem je rime izgubila in jih nima,
od kar se je umila.
Iščemo jih vsepovsod,
kaj če so se skrile v »vinski sod«.
Kaj če rime so pod njim
in kaj, če ni resničen tisti dim?

Iva Holc, 4. b

Tisa Julija Golob, 4. a

SANJE

Takoj ko zvečer zaspim,
s posteljo poletim.
Lahko kamorkoli grem,
ko že v vesolju sem.
S sovami in samorogi
na nočni polet odletim,
ko na leteči stonogi
se med zvezdami podim.
Ravno, ko sem še jaz dobila krila,
sem se zbudila.

Nika Vidovič, 5. a

UČENJE

Učiti se moram vsak dan,
da v šoli nekaj znam.

Če se ne učim,
slabo oceno dobim.

Če se pridno učim,
dobro oceno dobim.

Dobra ocena je uspeh,
ki na usta pričara ti lep smeh.

Tine Lah Mršek, 4. a

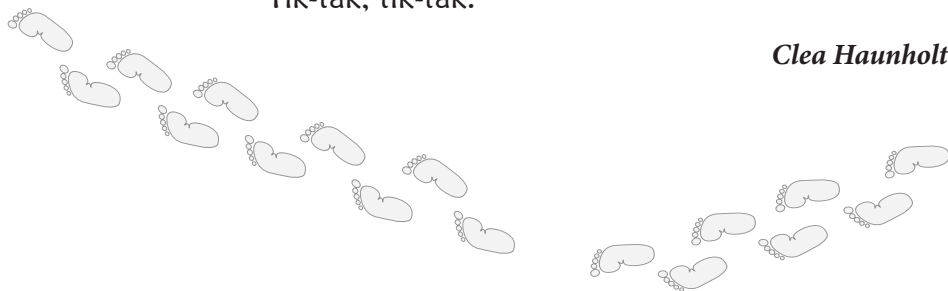
URA TIK-TAKA

Ura tik-taka,
čas pa kar beži.
Rok pa je še v postelji.
Tik-tak, mama zakriči.
Rok še kar v postelji leži.
Ura je že osem,
Rok pa še kar v pižami tiči.
Še mama kriči,
ker lahko v službo zamudi.
Mama zavpije: »Zobke si umij!«
Ura kar naprej beži.
Tik-tak, tik-tak.

Ura tik-taka kar naprej,
čas pa še vedno beži,
Roku se nič v šolo ne mudi.

Rok že v šolo zamuja,
ura še vedno kar beži.
Tik-tak, tik-tak.

Clea Haunholter, 4. a

Urška Pliberšek, 4. a

Žana Vidovič, 2. b

ZOBOZDRAVNIK

V sredo k zobozdravniku gremo,
vsi preplašeni tam bomo.
Komaj čakamo,
da rešimo se,
saj tam strašljivo je.

Gaja Urek, 4. a

VREME

Vreme, vreme,
ti si moje breme.
Ko hodim po cesti,
dež me dobi.

Vreme, vreme,
vedno me prehitiš,
hlače mi namočiš,
čez nekaj časa se spet spremeniš.

ŠOLA

V šolo rad hodim
in se učim.
Mamici doma pomagam,
se igric igrat' veselim.

S sošolci na treningu se dobimo,
gole zabijamo
in se veselimo.

Rok Koštomaj, 4. a

MALA MIŠKA

Povej mi mala miška,
kje je tvoja hiška?
Kje stanuješ?
Kaj vse znaš?
Ali kaj prijateljev imaš?
Ali si lešnikov želiš?
Mogoče jih od veveričke dobiš
in se zelo razveseliš.

Mia Varnica Predikaka, 1. a

LIPA

Tam sredi poljan stoji lipa,
njena krošnja je lepa, košata,
kot polna domišljije je cela skrivnostna.
Poleti se v tvoji senci hladim,
s prijatelji se okrog tvojega mogočnega debla podim,
Pozimi iz tvojih svetov si čaj naredim,
ko grlo me boli in mi iz nosa se cedi.
Ker tvoji cvetovi čarobno moč imajo,
me ozdraviti znajo.
Tako spet s prijatelji se okrog podim,
na tvojih vejah posedim,
gledam v daljavo,
opazujem širjavo.
V objemu tvojih vej se v sanje potopim
in se zanimivim dogodivščinam prepustim.

Tim Vinkler, 7. a

STARA LIPA

Tam ob cesti stara lipa je stala,
se z ljudmi vsak dan srečevala.
Vsi so jo občudovali,
otroci se v njeni senci igrali.

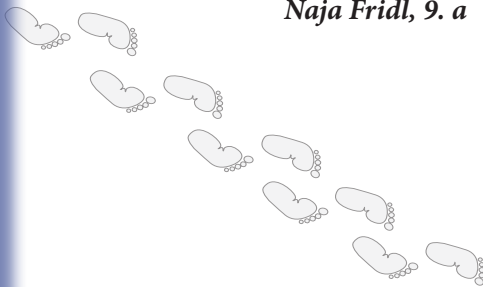
Nia Zilić, 2. b

Pod njo Prešeren je sedel
in se z Urško lepo imel.
Pesem njej je podaril,
čeprav njenega srca ni osvojil.

Julija je mimo prišla
in mu srce razparala.
Prešeren žalosten je bil,
navdih za novo pesem dobil.

Otroci so mimo prišli
in Prešerna tolažili.
V zahvalo otroke je obdaril,
vsakemu polno pest fig podaril.

Naja Fridl, 9. a

LIPA

Lipa nikoli sama ni,
saj so z njo prijatelji.
Gugalnica na njej visi,
na njej gugajo se vsi.

Vsak da, ko sem mimo šla,
pri njej sem se ustavila.
Zaprla sem oči
in videla odsev preteklih dni,
ko družili smo se prijatelji,
od tega je že dokaj dni.
Živi spomini so samo,
ki nam v srcu za vedno ostanejo.

Smo po dolгих letih k lipi se vrnilo,
da spomine preteklih dni bi obudili.
Smo se smejali, čudili, jokali,
moč lipe vsi ponovno smo zaznali.

Zara Šoštarič, 9. a

PISMO

Pismo gre po svetu hitro in nestrpno,
veter nese ga daleč v stran od nas.
Tam daleč puščava je in gore led pokriva,
pri nas pa gozdovi in trata prebiva.
Pismo daleč gre, tudi tja,
kjer nihče ne živi.

Jaka Senčar, 3. a

SEMAFOR

Zelena je za pojdi,
rdeča je za stop,
rumena pa ta srednja,
da se pripraviš ali ustaviš.

Avti mimo njih drvijo,
semaforji z njimi se igrajo,
jezni vozniki zavirajo,
moči med sabo merijo,
kateri prej bo zdrvel,
kateri se bo oštel.

Jaša Hlupič, 7. a

URA IN SNEŽAK

Ura, ki tiktaka,
kaže nam snežaka.

Snežak se topi,
čas pa beži.

Snežaka več ni,
ura še beži.

Ura še tiktaka,
zgradimo novega snežaka.

Gal Hlupič, Niki Simončič, 3. b

POŠTAR

Hodi od hiše do hiše,
rad razglednice piše.
Z motorjem na pošto odhiti,
saj se mu že mudi.

Pridno pošto raznaša,
srečo, veselje, tudi žalost prinaša.
Naj sneg bo ali dež, veter ali sonce,
pošto ponese vedno na vse konce.

Ljudje ga pozdravljajo,
psički oblajajo,
nabiralniki od reklam pokajo,
poštarji pa na zadnjo hišo z nasmehom čakajo.

Anej Topolnjak, Nejc Strašek, Rok Kukovec, 7. a

PRIJATELJSTVO

Če kdaj te izdajo vsi,
takrat boš res spoznal,
kdo ob tebi bo ostal.

Včasih človek zna najhuje,
komaj čaka, da nekomu rani del srca.
Ne joči, da srce ne počí!

Jan Lešnik, Rio Brooklyn Jackseit, 3. b

Lucija Dimovski Ivanuš, 9. a

Blaž Kustor, 4. a

KLAVIR

Včasih živahen, včasih sploh ne.
Razigran, umirjen, žalosten, vesel,
na treh stebrih ta mož stoji.
S tremi pedali, s tremi kolesi dopolnjen,
z belimi in črnimi tipkami opremljen.
Barve je črne, bele, rjave,
iz njega vedno igrajo melodije ta prave.
Bele tipke so tipke veselja,
črne za otožne so dni.
Če združiš jih pravilno,
nastaneta ritem in melodija življenja.
Če slabe si volje, če žalosten si,
vsa čustva izliješ v njega,
ki včasih edini prijatelj je tvoj,
saj z melodijo, ki iz njega privre,
te ponovno osreči in se nevidno okrog ozre,
tebi pa pričara na ustih nasmeh,
v srcu pa začutiš velik uspeh.

Lara Simončič, 7. a

GRAD

Ves mogočen na bregu stoji,
v njem so bili vitezi,
zanj so se borili
in sovražnike obkolili.

V gradu živel je kralj,
zraven njega je bil zmaj.
Bil je velik in bruhal je ogenj,
do sovražnikov je bil zloben.

Vitezi premagani so bili,
grad pa še vedno tam
na bregu ves mogočen in ponosen stoji.

Nik Tavčar, 7. b

PRVA LJUBEZEN

Prva ljubezen je prišla,
ko sva se še komaj zavedala,
da je ljubezen prava,
prva ljubezen med nama.

Ko zaslišim glas,
se mi vse spremeni,
pred sabo te zagledam,
ujameva se s pogledom.

To je ljubezen na prvi pogled,
prva ljubezen, prava bolezen.

Tea Stater, 7. b

TELEFON

Brez telefona danes življenja ni,
saj na njem se zgodijo zanimive stvari.
Socialna omrežja vsi uporabljamo,
ker na njih veliko izvemo.

Igric na telefonu ne zmanjka ti,
na YouTube pa še raje prst zdrsi.
Snapchat na vsakem telefonu najde prostor si,
na Instagramu pa prijateljem sledimo mi.

Ure na telefonu se vrstijo,
slike pa za njimi takoj sledijo.
Na telefonu sploh odmora ni,
saj sporočila ves čas zvonijo ti.

Telefon, brez dvoma, ti si car,
za druge stvari res mi ni mar.
Ob sebi vedno rabim te,
brez tebe zelo hudo mi je.

Prijeten dan je že minil
in tudi telefon bi se rad spočil.
Na polnjenje priklopiš ga,
saj po napornem dnevu se mu je baterija izpraznila.

Hana Holc in Stina Lah, 8. a

RIME

Ti si sladkor, jaz sem med,
pa sva skupaj sladoled.
Kmalu bo odšla zima,
na to se rima plima.
Naše delo ima že omelo,
zmaj ima ime Tolovaj.

Kaj se rima na mačka Tačka?
Oči združijo moči?
Žir je veverici uničil mir.
Balet je že čez ves planet.

Počil je lonec Bonec in pesmice je konec!

Eli Tement, 3. a

PESMICA

Pesmica je resnica,
ki te popelje v nebo
in ti zapoje lepo.

Tralala, tralala,
a ni to lepa pesmica?

Nanana, nanana,
kdaj boš ti v posteljo šla?

Pesmica je svoje odpela
in grde sanje s sabo vzela.

Iva Kustor, Nuša Arnuš, 3. a

Luna Žgalin, 4. a

Tine Lah Mršek, 4. a

MOJA MAČKA

Moja mala mačka
je zelo zabavna,
uleže se pred vrata
in vratarja se igra.

Včasih v poletnem času
z miško v gobčku pride,
v hišo jo spustimo,
ko sonce zaide.

Včasih ji dam žogo,
vrže se za njo,
če ji jo odmakneš,
gre, da ulovi jo.

Oskar Hodnik, 5. b

LISICA

Lisici Mici nikoli dolg čas ni,
saj vedno zajce lovi,
ko pa enega ulovi,
pa se masti.

Ko pa enkrat zajca Petra ulovi,
ji ta zbeži.
Takšna je naša lisica,
lisica Mica.

Mina Mahorič, 3. a

KURENT

Zima odhaja,
kurent prihaja.
Otroci se veselimo,
krofe delimo,
kurentove zvonce poslušamo.

Ko kurenti pridejo,
se veselimo
in pustni duh doživimo.
Za pustni čas se pri nas
dogajajo čudne stvari,
kurenti skačejo
in zimo odganjajo.

Povorka je čas,
ko pustne šeme plešejo za nas,
nora postane naša vas.

Jure Janžekovič in Teo Vidovič, 5. b

HRUŠKA IN BUŠKA

Želel sem si sprehoda,
vendar se mi je zgodila nezgoda.
Na glavo mi je padla hruška,
zrastla mi je velika buška.
Ko sem se pogledal v ogledalo,
se mi je vse smejalo.

Hugo Hodnik, 3. a

SLAŠČIČARNA

Slaščičarna po celem
mestu blesti,
slina iz ust se mi že cedi.
Slaščičarna – radodarna
me tako prevzame,
a še vedno
ne morem prepričati mame.
Joj,
kolački in peciva,
zakaj vsi pravijo,
da so škodljiva.
A žal notri ne smem,
le zasanjano noter zrem.

Nika Vidovič, 5. a

GREMO V NOVO LETO

Mi gremo v novo leto,
petarde pokajo,
šampanjce že odpiramo,
v novo leto prihajamo.

Luči gorijo in ogenj žari,
novo leto že prihaja,
staro pa odhaja.
Vse je lepo,
ko v novo leto prihajamo
in nov začetek praznujemo.

Blaž Huzjak, 3. a

URŠKINA LJUBEZEN

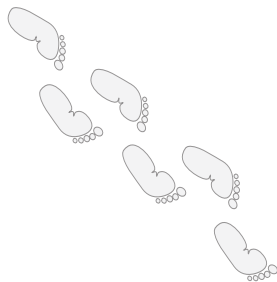
Našli res so tam motor,
na njem ni bilo zavor.
Žabarska milica je vso noč bedela,
ker Urška pod palcem je bila zelo debela.

Tok reke ju nosi sem in tja,
nikoli se ne ustavita.
Po tej reki tak divjata,
da zamudita dva mandata.

Znajdeta se na obali,
tam je neki tip z očali.
Mož ga vpraša za dva piva,
tip mu reče: »Daj mi malo mira!«

Župnik iz cerkve pridrvi
in vpraša: »Kaj se tu godi?«
Urška vpraša po gostilni,
župnik prvi: »Tam pri Vilmi!«

Urno zdaj se tja podata,
da ne bi zamudila še dva mandata.
Ko vstopila sta v gostilno,
mož najprej opazil je Vilmo.

Urška od zavisti pade,
moža na žalost imajo ženske rade.
Mislila je, da mu je bila edina,
a zdaj ve, da ni tak fina.

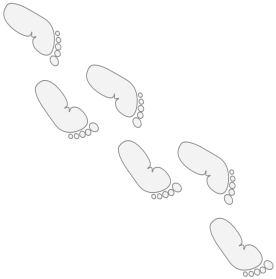
Na njegov račun zdaj ražnjiče naroči,
skoraj od faušije se razpoči.
Kdo ta fletni mož misli, da je,
zasluži si res batine.

Urška fantom se dopade,
Vsa je prešerna, ko vidi te mlade.
Povodni mož ji zdaj pove,
kaj njegovo je ime.
»Moje ime je Robinalo!«
Urška zajedljivo: »Zakaj bi me to zanimalo?
Vilmi podoknice pet,
jaz pod vodo ne bom šla spet!«

Zaljubljena naša sta strgana bila,
a ostala v srcu povezana sta.
Žal razmere ju združile niso,
Robinalo ostal je z Vilmo na otoku Visu.

Urška se je v Ljubljano vrnila
in se tam srečno poročila,
a v srcu je še vedno Robinala nosila.

Lucija Dimovski Ivanuš in Nika Urek, 9. a

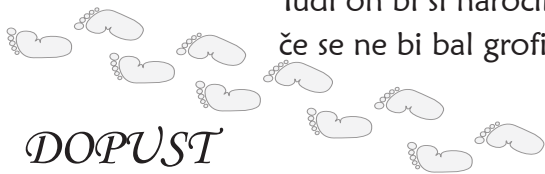

PUST

Ja, kaj pa je zdaj to,
pred vrati je maškar sto.
Kuhar, baletka in še več,
oprostito, krofi gredo zdaj v peč.

Veličasten grof
je dobil en masten krof.
Ker je bila tam potica,
jo je dobila grofica.

Grofov krof je bil zelo masten,
zato je bil nekoliko manj slasten.
Tudi on bi si naročil malo potice,
če se ne bi bal grofice.

Ema Ganzer, 3. a

DOPUST

Veselo gremo na dopust,
kjer se smejimo,
nekaj novega dobimo.

Dobili smo psa,
ki se z nami rad igra.
Ime mu je Riki,
ker ima rad kikiriki.

Kikirikija je zmanjkalo,
kupili smo Mikija.
Miki je muca,
ki za sabo nič ne puca.

Filip Berghaus, 7. b

MOJA ŠOLA

V šoli sem se naučila veliko,
klicaj, vejico in piko.
Risat, pisat, brat,
v šoli nikdar ne smemo spat.

Učiteljica včasih gleda jezno,
ampak le takrat,
ko se ne vedemo trezno.
Šola je zato, da se učimo,
kdaj pa kdaj pa tudi zaljubimo.

Mojo učiteljico rada imam,
veliko dela nam da vsak dan.
Naša učiteljica nam je zelo všeč,
zdaj pa šššš, ne smem povedati nič več.

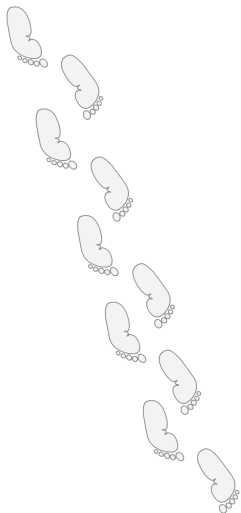

Emma Ganzer, 3. a

Kaja Predikaka, 5. b

SLOVENIJA

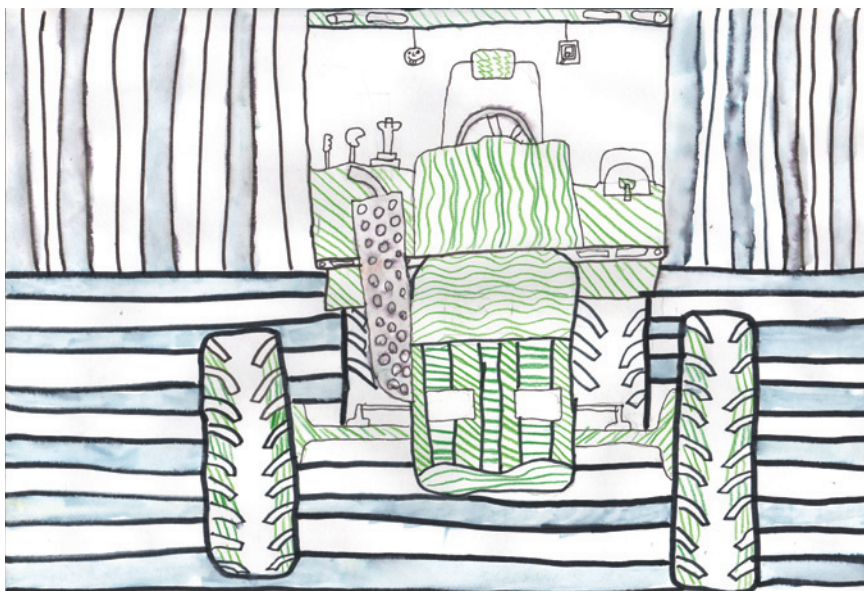

Slovenija moja domovina je,
za njo dala bi vse.
Le kaj ji lahko damo,
da dokažemo, da radi jo imamo.

Vedno je z nami,
nikoli nismo sami.
Ko misliš na njo,
ti vse zgleda lepó.

Zapri oči in poglej,
kako lepo je v deželi tej.
Naj ti Slovenija bo dar,
ne zameri ji nikdar.

Ema Ganzer, 3. a

Tim Vinkler, 7. a

POMLAD

Pomlad bo prišla
dol z neba.
Ko se bomo zbudili,
bodo zvončki zazvonili.

Potem se bomo lovili
in po trati se podili.
Rožic že se veselimo,
da lahko si mizo okrasimo.

Iz marjetic bomo vence
spletali in mi mali
na glavo si jih bomo dali.
Zvončki nas bodo zbudili,
ko bodo zjutraj zvonili.

Trobentice nam bodo trobile
in nas v dobro voljo spravile.
Na tleh bodo še vijolice,
v zraku pa ptice lastovice.

Modre spominčice nam
bodo šale govorile,
medtem ko se bomo
punce okoli njih lovile.

Zdaj bo to to,
da naše pesmi o pomladi konec bo.

Darma Fenos, 6. a

PRAVI PRIJATELJ

Pravi prijatelj ti bo vedno
stal ob strani in te vsega
hudega branil.

Z njim se boš smejal,
jokal in izrazil
svoja čustva.

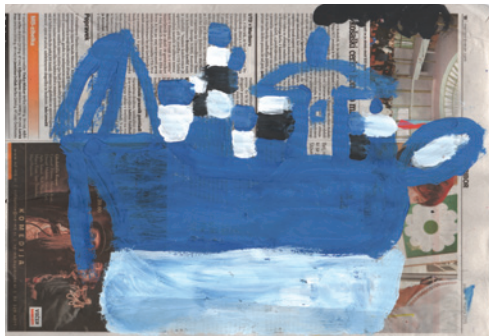
Pred njim ti ni treba
nositi maske,
ki prekriva pravega tebe.

In takrat, ko boš
našel pravega prijatelja,
boš od tistega trenutka
imel polepšano življenje.

Lea Julijane Ljubec 7. b

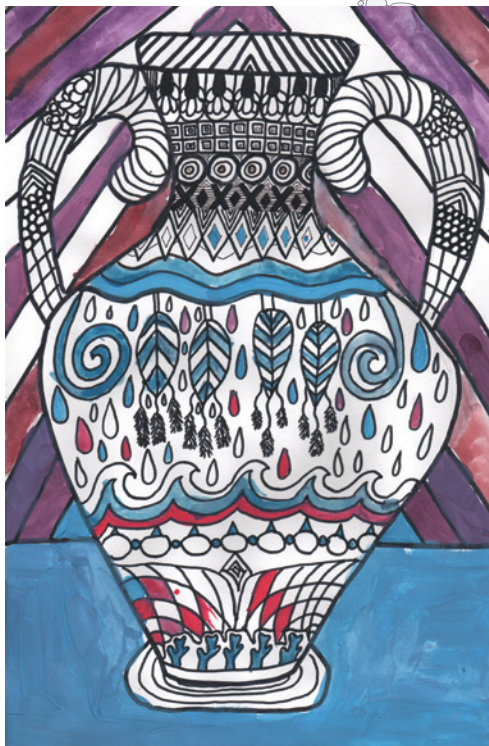
Staša Kovačič, 4. b

Katarina Gornik, 2. b

Alen Gojčič, 2. b

Darma Fenos, 6. a

Jana Dokl, 7. a

Zoja Zemljarič, 5. a

ZGODBA 9. B

Ko majhni smo otroci bili,
smo se spoznali in
prvič v šolske klopi sedli.
V razredu smo jokali,
se tudi nasmejali,
seveda se učili
ter učiteljem živce pili.

Tudi na šole v naravi nismo pozabili,
tam smo se veliko o prijateljstvu naučili.
Smo po Halozah na pohode odšli,
si upali stopiti v šoli v naravi tudi na smučī.
Se drsali smo, v atletiki preizkušali,
na tečajih plavanja in kolesarjenja vse od sebe dali.
Seveda smo tudi z letalom v Anglijo poleteli,
v upanju, da na kraljico Elizabeto bomo naleteli.

Vsega tega nikoli ne bomo pozabili,
saj smo Olgici vsi tudi lep pečat pustili.
Po devetih letih smo postali bolj odrasli
in v odgovorne najstnike smo zrastli.
Ker se deveto leto bliža h koncu,
ker je le še malo praznega prostora za znanje v našem loncu,
se počasi od naše Olgice poslavljamo,
kujemo načrte, obujamo spomine,
eni pa samo čakajo, da končno vse to mine!
Še zadnje mesece na šoli
odločamo se, kam naprej, po kateri poti.

Nas čaka še kar nekaj dela,
čeprav imamo že dovolj tega vsega.
Del Olgičine zgodbe smo mi vsi,
z vsemi norijami, priznanji in nagradami!

Mojca Pulko, 9. b

Lea Julijane Ljubec, 7. b

Mina Mahorič, 3. a

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

ISSN

ISSN (spletna izdaja)

Helena Ocvirk

mag. Renata Debeljak

Doroteja Širovnik

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Kelnerič Aleksander s. p.

140 izvodov

2670-4137

2670-4145

V Ptuj, februarja 2019